

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲדָּ וְרַק לְשֵׁם שְׁמַיִם.

לְמִיפְרָק קוּב"ה וְשִׁכְנִיתִיה וְיִשְׂרָאֵל מִגּוֹ גְלוּתָא. עֵיין בזהר הקדוש כי תצא דף רפ"א. בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לשון תפילת רבי חיים ויטאל. לְתַקּוֹן הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, וְלַתְקוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל עִם הַשֵּׁם. לשון הרמח"ל. וְלַעֲשׂוֹת נְחֻת רֹחַ גָּדוֹל לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה. לשון היסוד ושורש העבודה.

מזמור לאסף לשולחן השבת

פרשת נשא התשפ"ה עלון 78

ע"פ הרמב"ן: "וְכַאֲשֶׁר תִּקְוֶה מִן הַסֵּפֶר תַּחֲפֹשׂ בְּאֶשֶׁר לְמַדַּת אִם יֵשׁ בּוֹ דְּבָר אֲשֶׁר תּוּכַל לְקַיֵּמוֹ" וכן משמע בזהר הקדוש ויקרא דף נג: ד"ה ר"י נכתב על ידי קבוצת אברכים מירושלים. נשמח לקבל הארות.

לסעודה הראשונה:

יזהר לתת כבוד לתורה וללומדי התורה

פרק ד פסוק כב: נִשְׂא אֶת ראש בְּנֵי גִרְשׁוֹן. הקשה הכלי יקר כיון שגרשון היה הבכור ללוי מדוע התורה הקדושה התחילה (לעיל ד ב) במנין בני קהת ולא במנין בני גרשון, ותיירץ: הקב"ה רצה ללמד דעת את העם שיכבדו את לומדי התורה ויקראו לקדוש ה' "מכובד", לקדשו בכל דבר שבקדושה, כדרך שמנה את קהת בהתחלה כיון שהם נשאו את ארון העדות, ואם היה נותן את הארון לגרשון הבכור היו חושבים שמחמת שהוא בכור מנה אותו בהתחלה ולא היו תולים את החשיבות במשא הארון, לכן מסר הארון אל קהת ומנאו תחילה כדי שכולם ידעו **לתת כבוד לתורה וללומדיה.**

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו **שצריך להזהר לתת כבוד לתורה וללומדי התורה.**

וְתַפְּסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיֵּים אֶת מִזֶּה שְׁלֵמִינִי, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּנּוּנִים, כְּרֵשׁ הַמִּבְרָשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנֻחֹת, וְשִׁלָּא תִרְאֶה לְקִלּוֹ כְּמִשְׁא, וּבְכָל יִשְׁבָּר וְיִדְבָּה:
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּפְּסֵי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹיָהּ הַקְדוּשִׁים לְתַת כְּבוֹד לְתוֹרָה וּלְלֹמְדֶיהָ.

צריך פקחות גדול והשקפה לאחוז במצות ולזכות בהם כדי שלא תאבדנה ממנו

כיון שאנו נמצאים בימים שאחרי חג השבועות ובודאי כל אחד ואחד זכה לקבלת התורה מחדש, ראוי להביא את לשון המסילת ישרים תחילת פרק ו (עם ביאורי הגאון הצדיק רבי משה חיים שלנגר זצ"ל) "כי כמו שצריך פקחות גדול והשקפה רבה לינצל ממוקשי היצר ולהמלט מן הרע שלא ישלוט בנו להתערב במעשינו, (כמבואר לעיל שהיצר הרע מתערב במעשינו בשני אופנים: א. עשיית מעשים רעים. ב. במעשים הטובים עצמם תיתכן תערובת של רע כשיש בהם פניה לא טובה, או חלק רע, ומחמת שני דברים אלו האדם צריך לפשפש ולמשמש במעשיו) כן **צריך פקחות גדול והשקפה לאחוז במצות ולזכות בהם ולא תאבדנה ממנו,** כי כמו שמסבב (מביא סיבות) ומשתדל היצר הרע בתחבולותיו להפיל את האדם במכמורות (רשתות לדוג דגים) החטא, כן משתדל למנוע ממנו עשית המצות **ולאבדם ממנו,** ואם יתרפה, (יהיה רפוי ולא יתגבר) ויתעצל, ולא יתחזק לרדוף אחריהם ולתמוך בהם, ישאר נעור (מלשון שהיה בו דבר וניערו אותו ממנו) וריק מהם בודאיי" עכ"ל.

ולפי דבריו, היצר הרע מנסה כעת לאבד מאתנו את הקנין

החשוב ביותר בחיי האדם, שהוא קנין התורה, ותפקידנו להתנהג בפקחות גדולה, ולא לאבד חלילה את מה שזכינו לו בחג השבועות.

וְתַפְּסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיֵּים אֶת מִזֶּה שְׁלֵמִינִי, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּנּוּנִים, כְּרֵשׁ הַמִּבְרָשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנֻחֹת, וְשִׁלָּא תִרְאֶה לְקִלּוֹ כְּמִשְׁא, וּבְכָל יִשְׁבָּר וְיִדְבָּה:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּפְּסֵי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹיָהּ הַקְדוּשִׁים לְתַת כְּבוֹד לְתוֹרָה וּלְלֹמְדֶיהָ, וְלִזְכוּת בָּהֶם, וְעַל יְדֵי זֶה לֹא יֵאבְדוּ מִמֶּנִּי.

לסעודה השניה:

אדם חוזר לביתו כששמר את עניניו בדרך

יש לו שק מלא מצוות

היות שאחד המפסידים הגדולים לקנין התורה ולזכרון הלימוד הוא חיסרון בקדושה כמו שביארו את סמיכות הפסוקים ולא תתורו וכו' למען תזכרו, על ידי שלא תתורו תזכרו, על כן נביא דברי חיזוק בעניין שמירת העיניים.

הגאון המקובל רבי אפרים הכהן זצ"ל אמר: **אדם חוזר לביתו כששמר את עניניו בדרך, יש לו שק מלא מצוות,** ולהיפך חלילה, להיפך. (מהספר "זכרון ישעיה" על הרב ישעיה נפתלי חנוך, עמוד מ"ג)

כתוב בספר הנהגות עין טובה (פרק עצות קצרות ומועילות לבן תורה להרב חיים רבי שליט"א ראש ישיבת עטרת חכמים בחולון) ובודאי שלא לקרוא לנשים בשם שלהן. (ולצערנו נכשלים בזה מחוסר ידיעה, בפרט במקומות שעובדים גברים ונשים יחד, וראוי ללמד לקרא רק בשם משפחתן)

בחודש אלול התשס"ז נכנס אחד מראשי הישיבות החשובים אל מרן הגאון רבי שמואל הלוי ואזנר זצ"ל וביקש ברכה שיזכה להרביץ תורה בישראל, והשיב לו הנה תורה בכמות כפי שיש בדורינו עוד לא היה בכלל ישראל, אולם באיכות היא ירודה מאוד, ואמרתי כמה סיבות לזה, ואחת מהן **והיא העיקר – מפני חיסרון בשמירת העיניים, שלא נזהרים בשמירת העיניים כראוי,** אני זוכר שלפני 60 שנה (תש"ז) אמר לי הגאון בעל דעת סופר רב העיר פרשבורג כאשר היה **בן 80,** שכאשר הוא צריך לצאת לרחוב **רוטטות רגליו וידיו מפחד שלא יכשל חס ושלום בשמירת העיניים,** ואת זה הוא אמר אז, והיום שרחמנא ליצלן המצב הרבה יותר גרוע ובפרט בשדה התעופה וכדומה, **כיצד יכולה התורה להיות שמורה אצל האדם?** האם פלא שלא צומחים גדולי ישראל כמו בדורות הקודמים? (עדות בנו הגאון רבי אליהו ואזנר זצ"ל, הובא בספר קדושת עיניים פרק טו)

וְתַפְּסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיֵּים אֶת מִזֶּה שְׁלֵמִינִי, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּנּוּנִים, כְּרֵשׁ הַמִּבְרָשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנֻחֹת, וְשִׁלָּא תִרְאֶה לְקִלּוֹ כְּמִשְׁא, וּבְכָל יִשְׁבָּר וְיִדְבָּה:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּפְּסֵי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹיָהּ הַקְדוּשִׁים לְתַת כְּבוֹד לְתוֹרָה וּלְלֹמְדֶיהָ, וְלִזְכוּת בָּהֶם, וְעַל יְדֵי זֶה לֹא יֵאבְדוּ מִמֶּנִּי.

אם האדם היה מתבונן בעצמו גודל רעת החטא

בודאי לא היה חוטא

פרק ה פסוק יב: כי תשטה אשתו. הגמרא הקדושה בסוטה דף ג. אומרת ריש לקיש אמר אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות שנאמר איש איש כי תשטה אשתו תשטה כתיב. (ביאור הדרשה עיין בתורה תמימה)

וכתוב בספר דברי אמונה (לכ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן זצ"ל, בהקדמה) ואמרו חז"ל אין אדם עובר עבירה אלא אם

כן נכנס בו רוח שטות, כי אם האדם היה מתבונן בעצמו גודל רעת החטא, כמו שכתוב (ירמיה ב יט) וידעי ויראי פי רע ומר עזבך את השם אלקיך, בודאי לא היה חוטא, רק הרוח שטות מבלבל את דעתו של אדם וזה גורם לו לכל הירידות והנפילות. עכ"ל.

תפסל להשם יתברך שנוכח לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפסל דרך תנוונים וכלב ושר ונדרה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בלי אהוביך הקדושים, קדעת, לאכזר, וקלשים אל לבי שאם האדם היה מתבונן בעצמו גודל רעת החטא, כמו שכתוב וידעי ויראי פי רע ומר עזבך את השם אלקיך, בודאי לא היה חוטא, רק הרוח שטות מבלבל את דעתו של אדם, וזה גורם לו לכל הירידות והנפילות, ותעורני לא להכניס בי את הרוח שטות, ועל ידי זה אוכל להשמר מכל העוונות.

לסעודה השלישית:

ראוי לכל אחד לעורר ולחזק את בני ביתו

בדרכי נעם ובחכמה, לשמור על גדרי הצניעות

פסוק יח: ופרע את ראש האשה. הגמרא הקדושה במסכת סוטה דף ח. דורשת שהכהן צריך לקרוע גם את בגדיה כדי לבייש אותה, וזיכני השם יתברך לכתוב בקונטרס מזמור לאסף על מסכת סוטה בדף ח ע"ב: פרש"י הכא טעמא מאי. אמרי רבנן שמצוה לביישה ואפילו היא טהורה, משום ונוסרו כל הנשים שלא יביאו עצמן לידי חשד ותהיינה צנועות. ע"כ. כלומר שכל הנשים חייבות לראות את הסוטה בזמן שמנוולים אותה כדי שיהיו לא להביא את עצמן לידי חשד של זימה, ויהיו צנועות.

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו אם יש חשש שאשה אחת סתה מדרכי הצניעות צריך לעורר את כל הנשים לשמור על גדרי הצניעות, כל שכן בדורינו שמצב הצניעות זועק לשמים השם ירחם, שראוי לכל אחד לעורר ולחזק את בני ביתו בדרכי נעם ובחכמה, לשמור על גדרי הצניעות. (ניתן לקבל תפילות מיוחדות לנשים הפועלות ישועות עצומות, בהמלצת מרן רבי חיים קנייבסקי זצ"ל בטלפון 05484-67-992 ניתן להשאיר הודעה)

תפסל להשם יתברך שנוכח לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפסל דרך תנוונים וכלב ושר ונדרה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בלי אהוביך הקדושים, קדעת, לאכזר, וקלשים אל לבי, שמי שמיני לעזר ולחזק את בני ביתי לשמור על גדרי הצניעות.

גודל החשיבות של יהודי המשתדל ללמד סודות התורה כדי שיהודים לא יבואו לידי טעות בעולם הזה

בבושה בעולם הבא חלילה

זה לשון הזהר הקדוש פרשת נשא אדרא רבא דף קמד ע"א עם ביאור מתוק מדבש: תאנא, בכה רבי שמעון, (מרוב התרגשות ושמחת לבבו על גילוי הסודות) וארים קליה (והרים קולו) ואמר, אי במלין דילן, דאתגליין הקא, (אם בדברי סודות שלנו שהתגלו כאן) אתגניזין חברייא באדרא דעלמא דאתי, (היו נגזרים החברים בחדר של עולם הבא) ואסתלקו מהאי עלמא, נאות ונפיר הנה, (והיו מסתלקים מזה העולם, טוב ויפה היה) בגין דלא אתגליין לחד מבני עלמא. (כדי שלא יתגלה לאחד מבני העולם הזה) הדר ואמר, הדר בי, (אחר כך אמר רבי שמעון אני חוזר בי) דהא גלי קמיה דעתיקא דעתיקין, סתימא דכל סתימין, דהא לא ליקרא דילי עבדינא, (שלא לכבודי עשיתי) ולא ליקרא דבית אבא, (ולא לכבוד בית אבי) ולא ליקרא דחברייא אלין, (ולא לכבוד אלו החברים) אלא (כל רצוני בגילוי הסודות) בגין דלא יטעון באורחוי, (שהחברים לא יטעו בדרכי היחודים) ולא יעלון

בכסופא לתרעי פלטרין, (ולא יכנסו בבושה לשערי היכלי הגן עדן, והקב"ה יתפאר בהם לפני הפמליא של מעלה) ולא ימחון בידיהון. (ולא יהיה מי שימחה בידם בעלותם שם) זכאה חולקי עמהון, לעלמא דאתי. (אשרי חלקי עמהם לעולם הבא כי שם אהיה יחד עם החבריא)

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו את גודל החשיבות של יהודי המשתדל ללמד סודות התורה כדי שיהודים לא יבואו לידי טעות בעולם הזה ובושה בעולם הבא חלילה.

תפסל להשם יתברך שנוכח לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפסל דרך תנוונים וכלב ושר ונדרה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בלי אהוביך הקדושים, קדעת, לאכזר, וקלשים אל לבי, שיהודים לא יבואו לידי טעות בעולם הזה ובושה בעולם הבא חלילה.

ביקוש האמת וענותנותו של רבי שמעון

בעזרת השם יתברך ממה שכתוב הדר ואמר, הדר בי, (אחר כך אמר רבי שמעון אני חוזר בי) למדנו את מדת ביקוש האמת, וענותנותו של רבי שמעון שלא מנע עצמו מלומר אני חוזר בי. (יש פתגם "מודים דרבנן היינו שבחייהו" כלומר שהחכמים מודים על האמת וזהו השבח שלהם)

תפסל להשם יתברך שנוכח לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפסל דרך תנוונים וכלב ושר ונדרה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בלי אהוביך הקדושים, קדעת, לאכזר, וקלשים אל לבי, שמיני לעזר ולחזק את בני ביתי לשמור על גדרי הצניעות.

מתוך הקונטרס מזמור לאסף על ספר תהלים

פרק א פסוק א: אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים. ע"כ. מי שלא הולך בעצה של רשעים הוא המאוסר האמיתי.

תפסל להשם יתברך שנוכח לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפסל דרך תנוונים, בךש המבקש בפתחו, ובזנות, ושלא תראה עליו כמישא, וכלב ושר ונדרה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בלי אהוביך הקדושים, קדעת, לאכזר, וקלשים אל לבי, שמי שמיני לעזר ולחזק את בני ביתי לשמור על גדרי הצניעות.

הגמרא הקדושה בעבודה זרה יח: אומרת וכי מאחר שלא הלך היכן עמד, ומאחר שלא עמד היכן ישב, ומאחר שלא ישב היכן לך [אלא] לומר לך שאם הלך סופו לעמוד, ואם עמד סופו לישב, ואם ישב סופו ללך. ע"כ. משמע שיש לרשעים כח משיכה להיות בחברתם. (שהרי הם שקועים בתאוות הרעות, ועל ידי זה מפתים לנהוג כמותם)

ועל כן דוד המלך מלמד שצריך זהירות גדולה להתרחק מהרשעים מאוד, שהרי אם האדם מתקרב אליהם מעט הוא עלול להיות בקירבתם הרבה, ואז חלילה יכשל בעבירות רבות.

תפסל להשם יתברך שנוכח לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפסל דרך תנוונים, בךש המבקש בפתחו, ובזנות, ושלא תראה עליו כמישא, וכלב ושר ונדרה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בלי אהוביך הקדושים, קדעת, לאכזר, וקלשים אל לבי, שיהודים לא יבואו לידי טעות בעולם הזה ובושה בעולם הבא חלילה.

פסוק ב: כי אם בתורת השם חפצו. ובתורתו יקנה יומם וליילה: בעזרת השם יתברך אפשר לבאר בדרך דרוש: כי אם פירושו שאין לו שום רצון אחר, חפצו היינו רצונו, כלומר שמי שאין לו שום רצון אחר חוץ מללמוד תורה, יזכה לובתורתו יקנה יומם וליילה.

תפסל להשם יתברך שנוכח לקיים את מה שלמדנו, וכדאי להתפסל דרך תנוונים, בךש המבקש בפתחו, ובזנות, ושלא תראה עליו כמישא, וכלב ושר ונדרה:

וּבְלֹב וְשִׁבְרֵי וְנִדְכָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִקְלָנֶיהָ, שֶׁתִּזְכְּנוּ בְּכָל עֵמָּה יִשְׂרָאֵל, בְּנֵיהָ אֱהוּבֶיהָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת, לְכֹכֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לְבִי, שְׂכָפִי גֹדֵל הָרֵצוֹן כִּי גֹדֵל הַזְכוּת לַהֲלוֹת בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה יוֹמָם וּלְלַיְלָה, וְתִזְכְּנוּ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִי שׁוּם רֵצוֹן אֲזוּר וְזוּיָן מִלְּכַמּוֹד תּוֹרָה וּלְקִיּוּמָהּ, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לַהֲלוֹת בָּהּ יוֹמָם וּלְלַיְלָה בְּכָל כּוֹזִי, תַּמִּיד כָּל יְמֵי חַיִּי, עַד יֵצֵאֵנִי מִהָעוֹלָם מִמֶּשֶׁל.

פסוק ג: וְעַלְהוּ לֹא יָבֹל. פֶּרֶשׁ"י אֲפִילוּ הַפְסוּלִת שְׁבו לְצוּרְךָ הִיא, שִׁיחַתָּן שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים לְצוּרְךָ הִיא, וְצִרְכָּה לִימוּד. עַכּ"ל. בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּאֵן נִלְמַד שֶׁאִם רֹאִים תַּלְמִיד חֲכָם שֶׁמְדַבֵּר דְּבָרֵי חוֹל, צָרִיךְ לְבַדּוֹק אִיזָה דְּבָר הוּא בֹא לִלְמַד.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּזְכָּה לְקָיִים אֶת מַה שֶׁלְּמַדְנוּ, וּבְדָאִי לְהַתְפַּסֵּל לְדָרְךָ תַּחֲנוּנִים, כִּרְשֵׁי הַמִּבְחָשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִזְוֹת, וְשֶׁלֹּא תִרְאֶה עֲלֵי כַּמִּשְׁא, וּבְלֹב וְשִׁבְרֵי וְנִדְכָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִקְלָנֶיהָ, שֶׁתִּזְכְּנוּ בְּכָל עֵמָּה יִשְׂרָאֵל, בְּנֵיהָ אֱהוּבֶיהָ הַקְדוּשִׁים, לְכַמּוֹד מִשִּׁיחַתָּתָן שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים.

וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה נְצִלִית. כְּלוֹמַר מִי שְׁזֹכָה לַהֲלוֹת בְּתוֹרָה יוֹמָם וּלְלַיְלָה יִצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשָׁיו.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּזְכָּה לְקָיִים אֶת מַה שֶׁלְּמַדְנוּ, וּבְדָאִי לְהַתְפַּסֵּל לְדָרְךָ תַּחֲנוּנִים, כִּרְשֵׁי הַמִּבְחָשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִזְוֹת, וְשֶׁלֹּא תִרְאֶה עֲלֵי כַּמִּשְׁא, וּבְלֹב וְשִׁבְרֵי וְנִדְכָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִקְלָנֶיהָ, שֶׁתִּזְכְּנוּ בְּכָל עֵמָּה יִשְׂרָאֵל, בְּנֵיהָ אֱהוּבֶיהָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת, לְכֹכֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לְבִי, שְׂמִי שְׁזֹכָה לַהֲלוֹת בְּתוֹרָה יוֹמָם וּלְלַיְלָה, יִצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשָׁיו.

פסוק ד: לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמֶּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ. בִּיאוֹר הַמְצוּדֹת דּוּד: לֹא יִהְיוּ רִשְׁעִים מוֹצִלִּים כֵּן, וְתִהְיֶה עוֹד לַהֲפֹךְ, כִּי מִכְּאוּבִים רַבִּים נִכְוָנִים לְרַשָּׁע פַּעַם בְּפַעַם. עַכּ"ל.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּזְכָּה לְקָיִים אֶת מַה שֶׁלְּמַדְנוּ, וּבְדָאִי לְהַתְפַּסֵּל לְדָרְךָ תַּחֲנוּנִים, כִּרְשֵׁי הַמִּבְחָשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִזְוֹת, וְשֶׁלֹּא תִרְאֶה עֲלֵי כַּמִּשְׁא, וּבְלֹב וְשִׁבְרֵי וְנִדְכָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִקְלָנֶיהָ, שֶׁתִּזְכְּנוּ בְּכָל עֵמָּה יִשְׂרָאֵל, בְּנֵיהָ אֱהוּבֶיהָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת, לְכֹכֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לְבִי, שֶׁהִרְשָׁעִים לֹא יִהְיוּ מוֹצִלִּים, וְתִהְיֶה עוֹד לַהֲפֹךְ, כִּי מִכְּאוּבִים רַבִּים נִכְוָנִים לְרַשָּׁע פַּעַם בְּפַעַם.

ואם תאמר והרי מצינו גם צדיקים שיש להם מכאובים לפעמים, בעזרת השם יתברך י"ל על פי דברי החפץ חיים שאמנם גם לצדיק יש יסורים, אבל התורה שהוא לומד גורמת לו לא להרגיש אותם, וכדברי הגמרא הקדושה בברכות ה. אמר רבי שמעון בן לקיש כל העוסק בתורה יסורין בדילין הימנו.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּזְכָּה לְקָיִים אֶת מַה שֶׁלְּמַדְנוּ, וּבְדָאִי לְהַתְפַּסֵּל לְדָרְךָ תַּחֲנוּנִים וּבְלֹב וְשִׁבְרֵי וְנִדְכָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִקְלָנֶיהָ, שֶׁתִּזְכְּנוּ בְּכָל עֵמָּה יִשְׂרָאֵל, בְּנֵיהָ אֱהוּבֶיהָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת, לְכֹכֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לְבִי, שְׂכָפִי הָלוֹסֶק בְּתוֹרָה יִסּוּרִין בְּדִילִין הִימֵנו, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לַהֲלוֹת בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה יוֹמָם וּלְלַיְלָה בְּכָל הַפֶּסֶק, כָּל יְמֵי חַיִּי, עַד יֵצֵאֵנִי מִהָעוֹלָם מִמֶּשֶׁל.

פרק ב פסוקים ב-ג-ד: וְתִזְכְּנוּ מִלְכֵי אֶרֶץ וְכו' יוֹשֵׁב בְּשָׂמִים וְשִׁחָק. כֵּאֵן יֵשׁ חִיזוֹק גָּדוֹל בְּאִמּוּנָה, שֶׁאֵף עַל פִּי שֶׁהַגּוֹיִים מִשְׁתַּדְּלִים לְהַלְחִם בְּהֵשֶׁם וּבְמִשְׁחֻוֹ, הַקְבִּי"ה לֹעַג לָהֶם כִּיּוֹן שֶׁהַכָּל בִּידוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָאָדָם יִזְכֶּה לְהַשִּׁיב אֶל לִבּוֹ דְּבַר זֶה לֹא יִפְחַד מִמְּזִימוֹת הַגּוֹיִים, שֶׁהִרִי הַכָּל מוֹשִׁגַח בִּיד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דְּבַר לֹא יַעֲשֶׂה בְּעוֹלָם בְּלִי גִזְרֵתוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּזְכָּה לְקָיִים אֶת מַה שֶׁלְּמַדְנוּ, וּבְדָאִי לְהַתְפַּסֵּל

לְדָרְךָ תַּחֲנוּנִים וּבְלֹב וְשִׁבְרֵי וְנִדְכָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִקְלָנֶיהָ, שֶׁתִּזְכְּנוּ בְּכָל עֵמָּה יִשְׂרָאֵל, בְּנֵיהָ אֱהוּבֶיהָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת, לְכֹכֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לְבִי, שְׂכָפִי מִה שֶׁקּוֹרָה בְּעוֹלָם מוֹשִׁגַח בְּהַשְׁמָחָה פְּרִטִית עַל יָדְךָ, וְעַל יְדֵי זֶה לֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם פּוֹזֵד מִמְּזִימוֹת הַגּוֹיִים.

פסוק ז: אֶסְפְּרָה אֶל חֹק הַשֵּׁם אֲמַר אֲלֵי בְנֵי אֶתְּהָ אֲנִי הַיּוֹם וְלִדְתִּיךָ. זֶה לְשׁוֹן הַזֶּהר הַקְדוּשׁ פֶּרֶשׁת תְּרוּמָה דָּף קִנָּה: דְּמִיּוּמָא דִּנְרִית בֶּר נֶשׁ נִשְׁמַתָּא, כְּלִילָא מְקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ, מִהֵהִיא שְׁעָתָא (צִי"א עִי"א) אֶתְקַרֵּי בִּן. אֲמַר חַד תִּנָּא, וְכִי מִהֵהוּא יוֹמָא דִּנְרִית בֶּר נֶשׁ נִשְׁמַתָּא, כְּלִילָא מְקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ, יִתְקַרֵּי בְּרִיָּה מִנָּא לִּי. מִהֵהִיא קָרָא דְּאֲמַר דְּדוּד בְּסִפְרָ תַּהֲלִים, אֶסְפְּרָה אֶל חֹק יְיָ אֲמַר אֲלֵי בְנֵי אֶתְּהָ אֲנִי הַיּוֹם וְלִדְתִּיךָ.

תרגום על פי המתוק מדבש: הַשְּׂמִים כְּסָאֵי וְהָאֶרֶץ הָדָם רַגְלֵי. שְׂמִיּוֹם שְׁיִוְרֵשׁ אָדָם נִשְׁמָה שְׁכָלוּלָה מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ, מֵאֲזִיתָהּ שְׁעָה נִקְרָא בִּן. אֲמַר תִּנָּא אֶחָד, וְכִי מֵאֲזִיתָהּ יוֹם שְׁיִוְרֵשׁ אָדָם נִשְׁמָה כְּלוּלָה מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ יִקְרָא בִּין (וְלֹא מִזְמָן שֶׁקִּיבֵל עָלָיו לְקִיּוּם תּוֹרָה וּמִצְוֹת) מִנֵּין לָנוּ? מִהַפְּסוֹק הַזֶּה שְׁאֲמַר דְּדוּד בְּסִפְרָ תַּהֲלִים, אֶסְפְּרָה אֶל חֹק ה' אֲמַר אֲלֵי בְנֵי אֶתְּהָ אֲנִי הַיּוֹם וְלִדְתִּיךָ (מִשְׁמַע שֶׁמִּהֲרַע שְׁנוּלָד נִקְרָא בִּין)

בעזרת השם יתברך יש לבאר בהקדים משמעות דברי האור החיים הקדוש (שמות לג יא) שביאור הפסוק (משלי כו יט) כְּפִיּוֹם הַפְּנִים לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם, הוּא גַם בֵּין הָאָדָם לַהֲקַבִּי"ה. עַכְתִּיד.

על ידי שיוזכה האדם להשיב אל ליבו דברי הזהר הקדוש יזכה להבין שהשם יתברך אוהבו כבנו ממש מרגע שנולד, ועל ידי זה יזכה גם הוא לאהוב את השם יתברך.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּזְכָּה לְקָיִים אֶת מַה שֶׁלְּמַדְנוּ, וּבְדָאִי לְהַתְפַּסֵּל לְדָרְךָ תַּחֲנוּנִים וּבְלֹב וְשִׁבְרֵי וְנִדְכָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִקְלָנֶיהָ, שֶׁתִּזְכְּנוּ בְּכָל עֵמָּה יִשְׂרָאֵל, בְּנֵיהָ אֱהוּבֶיהָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת, לְכֹכֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לְבִי אֶת דְּבָרֵי הַזֶּהר הַקְדוּשׁ וְכִי מֵאֲזִיתָהּ יוֹם שְׁיִוְרֵשׁ אָדָם וְשִׁמָּה כְּלוּלָה מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ יִקְרָא בִּין? מִנֵּין לָנוּ? מִהַפְּסוֹק הַזֶּה שְׁאֲמַר דְּדוּד בְּסִפְרָ תַּהֲלִים, אֶסְפְּרָה אֶל חֹק ה' אֲמַר אֲלֵי בְנֵי אֶתְּהָ אֲנִי הַיּוֹם וְלִדְתִּיךָ, וְאֵת מִשְׁמַעוֹת דְּבָרֵי רַבִּי חַיִּים בֵּן עֶטֶר שִׁבְיָאוֹר הַפְּסוֹק כְּפִיּוֹם הַפְּנִים לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם, הוּא גַם בֵּין הָאָדָם אֶלְכֵךְ וְעַל יְדֵי שֶׁתִּזְכְּנוּ לְהַשִּׁיב אֶל לְבִי אֶת דְּבָרֵיהֶם אֲזַכֶּה לַהֲבִין שְׂאִתָּהּ אוֹהֵב אוֹתִי כְּבִי מִמֶּשֶׁל מִרְגַּע שְׁנוֹלָדָתִי, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְאֹהֵב אוֹתְךָ, וּלְקִיּוּם אֶת כָּל מִצְוֹתֶיךָ בְּאִהְבָה.

פרק ג פסוק ו: אֲנִי שְׂכִבְתִּי וְאִישָׁנָה. כְּלוֹמַר מִיד שֶׁשְׁכַבְתִּי יִשְׁנָתִי, וְלֹא כְּדֶרֶךְ הָאָדָם שְׂדוּאָג, שְׁאִינוֹ נִרְדָּם כָּל כַּךְ מֵהָר, וְדוּד לְגוֹדֵל בְּטַחוּנוֹ בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, עַל אֶף שֶׁרַבִּים קָמוּ עָלָיו וְכו', שֶׁכַּב וּמִיד יֵשֶׁן.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּזְכָּה לְקָיִים אֶת מַה שֶׁלְּמַדְנוּ, וּבְדָאִי לְהַתְפַּסֵּל לְדָרְךָ תַּחֲנוּנִים וּבְלֹב וְשִׁבְרֵי וְנִדְכָה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִקְלָנֶיהָ, שֶׁתִּזְכְּנוּ בְּכָל עֵמָּה יִשְׂרָאֵל, בְּנֵיהָ אֱהוּבֶיהָ הַקְדוּשִׁים, לְאִמּוּנָה וּבְטַחוּן בְּשִׁלְיִמוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה לֹא יִהְיֶה לִי גִזְרֵתִי שִׁנְיָה.

פרק ד פסוק ב: בְּצָר הִתְחַבֵּת לִי. בִּיאוֹר הַפְּסוֹק עִי"פ לְקוּטִי מוֹהֲרִין חִי"א סִימָן קֶצֶה: אֲפִילוּ בִּזְמַן צָרָה, נִתַּת לִי הִרְחָבָה, הִינֵנו הַתְּנַהֲגָת אִיתִי בְּמִידַת הַחֶסֶד הַגְּלוּיָה, וְזוֹ עֲצָה טוֹבָה לְאָדָם שֶׁבִשְׁעַת צָרָה יִסְתַּכֵּל עַל חֲסִדֵי הַשֵּׁם עֲמוּ שְׁבַתוֹךְ הַצָּרָה, וְזֶה יִתֵּן לוֹ כַּח לְהַחֲזִיק מַעֲמַד. (כְּגוֹן שְׁאִינוֹ מִבֵּין אֶת לִימוּדוֹ וְיֵשׁ לוֹ צֶעַר גָּדוֹל מִזֶּה, שִׁישִׁים לֵב שֶׁסּוּף סוּף הַצָּרָה הִיא מַחֲמַת לִימוּד הַתּוֹרָה, וְלֹא מַחֲמַת דְּבָרִים אֲחֵרִים)

והמשך הפסוק חנני וישמע תפילתי כלומר, שבזכות זה אזכה שתחונן אותי ותשמע את תפילתי.

תתפלל להשם יתברך שישלח לך את מה שלמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושר ונדרה:

רבנו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכלי בכלל עמך ישראל, בלי אהוביך הקדושים, להסתכל על ההרצאה שבתוך הצרה, היינו על מדת חסדך הגלויה, ועל ידי זה אכה שתחונן אותי, ותשלם את תפילתי.

פרק ה פסוק ב: אָמְרִי הָאֵזִנָּה הַשֵּׁם בִּינָה הִגִּיגִי. פרש"י: כשיש בי כח לשאול צרכי לפניך, וכשאיני בי כח להתפלל לפניך והדאגה עצורה בלבי בינה היגגי, הבן הגיון לבי, כך מפורש במדרש.

בעזרת השם יתברך מכאן נלמד שכאשר אין לאדם כח להתפלל מרוב צרותיו, יתפלל במחשבה. (נעתיק ממה שהשם יתברך זיכני לכתוב בספר זכו שכינה ביניהם: כתב בספר דברי תורה להאדמו"ר רבי חיים אלעזר שפירא ממונקאטש זצ"ל חלק א אות ב, וזה לשונו: ובצואת ריב"ש וספר דרכי ישרים כתב עצה, להתפלל לפעמים על צרכיו במחשבה בלבד, כי על ידי הדיבור נתעורר הקטרוג חס ושלוש מצד המעיקים, בעוונותינו הרבים, עכ"ל.

ועצה זו טובה גם בעוד שלושה אופנים:

א. למי שרוצה לזכות לקיים את עצת ה"התבודדות", כמו שכתוב בליקוטי מוהר"ן חלק ב תורה צ"ו וזה לשונו: "עוד אמר לענין התבודדות, שהיה דרכו ז"ל לזרז מאד בזה, להיות רגיל מאד בהתבודדות, לפרש שיחתו לפני השם יתברך בכל יום ויום. ואמר: שאפילו כשאין יכולין לדבר כלל, אפילו כשמדברין רק דיבור אחד, גם כן טוב מאד" עכ"ל. ובסימן ק' כתב: "סיפרו לי שאמר, שמקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת, כי אם על ידי התבודדות. והיה מזכיר כמה וכמה צדיקים מפורסמים אמתיים ואמר, שכולם לא באו למדרגתם כי אם על ידי התבודדות" עכ"ל.

וכאשר אינו מצליח להוציא מפיו אפילו דיבור אחד, יש לו הזדמנות גדולה לקיים את העצה של האדמו"ר רבי חיים אלעזר שפירא ממונקאטש זצ"ל, להתפלל במחשבה.

וכיון שמתבודד במחשבה הוא מרויח עוד חמשה דברים: 1. שמקיים את המצוה בצניעות כי אף אחד לא שומע את קולו. (לאפוקי אם מתפלל בקול או צועק יתכן ששומעים אותו) 2. ועל ידי זה יזכה לחכמה, כמו שכתוב במשלי פרק י"א פסוק ב: וְאֵת צְנוּעִים חֲכָמָה. 3. ניצול מנסיון של גאווה, כיון שלא שמים לב למעשיו, לאפוקי אם יתפלל בקול או יצעק יתכן שיהיה לו נסיון של גאווה. 4. ניצול מספק גזל שינה. 5. ניצול מספק לגרום ליהודי להבהל מצעקותיו.

ב. לפעמים האדם רוצה לדבר עם השם יתברך, אבל כיון שהוא נמצא במקום שאנשים רואים אותו הוא מתבייש למלמל בשפתיו, בכגון זה יתפלל במחשבה.

ג. בהיותו בבית הפסא (והרמ"א בסימן ג ס"ב פסק שלא ידבר בבית הפסא) יכול להתפלל במחשבה בתנאי שלא יחשוב על פסוקים או דברי תורה, ובבית המרחץ מותר אפילו להוציא מפיו אם אינו אומר פסוקים ודברי תורה.

ואפשר להתחזק בעניין, על ידי התבוננות בדברי רבי חיים מוולוז'ין בספרו נפש החיים שער א פרק י"ד, דיבור המתחיל ואלו הג' בחינות, שכתב שהדיבור הוא מבחינת הרוח, והמחשבה היא בחינת הנשמה, שהיא המלמדת לאדם דיעה ובינה בתורתנו הקדושה, ומשמע מדבריו שכן המחשבה לפעול בעולמות העליונים גדול יותר מכל הדיבור עיי"ש

וכן משמע מהזהר הקדוש שיש תפילה במחשבה, וזה לשונו בפרשת וישלח דף קסט. והגיון לבי, אליו מלין דסתימן דלא יכיל בר נש לפרשא לון בפומיה, דא הוא הגיון דאיהו בלבא דלא יכיל לאתפרשא.

תרגום: והגיון לבי - אלו דברים נסתרים שלא יכול בן אדם לפרשם בפיו, זהו הגיון, שהוא בלב, שלא יכול להתפרש. (וכן משמע באותיות דרבי עקיבא אות ל, וזה לשונו: לאדם יש צעקה, אף ללב יש לו צעקה)

תתפלל להשם יתברך שישלח לך את מה שלמדנו, וכדאי להתפלל דרך תחנונים וכלב ושר ונדרה:

רבנו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכלי בכלל עמך ישראל, בלי אהוביך הקדושים, להסתכל לפעמים על צרכי במוחשבה בלבד.

בקשה דחופה - ספרי תורה שריים בצער

נא להרבות בתפילות ותחנונים לרפואת רבי ישראל בונים בן חיה רויזא (שריבר) רבי חיים עמוס כמוס בן פורטונה רבי דב בן שושנה.

רבי ישראל בן אסתר (אזרול) מנתיבות. תזכו למצוות.

תפילה לביטול גזירות השמד

היות ששלטון הרשעים חסרי הדעת בארץ הקודש מנסים בכל כוחם להלחם בעולם התורה, ולא זכו לדעת שהשמירה על תושבי ארץ ישראל והצלחת הלחימה היא על ידי עסק התורה וכדברי חז"ל הקדושים במסכת מכות (דף י.). אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה, שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה, ואמרו חז"ל הקדושים אין כוחם של ישראל אלא בפיהם, (עיין זהר הקדוש פרשת וישלח דף קעח. ד"ה וְיִשְׂרָאֵל לִית לֹון תִּקְפָּא) על כן כמה אברכים כתבו תפילה להצלת הדור מגזירות השמד.

רבנו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכלי את כל עמך ישראל, בלי אהוביך הקדושים, לקבל על עצמם עול תורה באמת, בכל יום, ותעזרם להציל בתורתך הקדושה בכל יום, יומם ולילה, כפי כוחם, לשם שמים, בחשך גדול וזמרון בהתלהבות עצום, ברציפות, בשמחה, בקדושה, ועל מנת לקיים, ובזכות זה תעביר גזירות אותם ללבא, (ובפרט את פלוגיות בלגיות פלוגיות) היו לא תהיה, עזרי גלי וידוע לפניהם כמה קילקולים זוראיים יש בגזירות שמד אלו, יהי רצון מלפניך שתבטל ברזומיך הרבים את הגזירות האלו מעתה ועד עולם, יהי רצון מלפניך שתעזור לכל בניך אהוביך הקדושים שיהיו אהבים, ומכובדים, ויראים זה מזה, ויתרחקו בתכלית הריוחן משנאת זרים, ומבוזלות, ומבזוי תלמידי זכמים, ובזכות זה זוכה בקרוב לתעביר ממשלות ודון מן הארץ, ותגלה כבוד מלכותך עלינו בזהרה, בהתגלות משיח צדקנו, ונאספה לבנין בית המקדש, ונאספה השלמה, ברוחמים ובחוסדים גמורים פשוטים ומקלים, בזהרה בלימו.

בחור יקר! קיבלת צו התיצבות? למידע, יעוץ משפטי ולעזרה טלפן עכשיו לאגודת בני הישיבות 02-31-32-140 או: 5172 *

לע"נ מרים בת עישה ע"ה לבית משפחת מסס. נהנית מהעלון? הזכות שלך לסייע בהוצאות הדפוס, ניתן להקדיש לרפואה ולעילוי נשמת יקירך וכו' טלפן: 05484-67-992. או בנדריים פלוס קרנות פותח את ידיך, קרן 253 מזמור לאסף. כדאי להניח קופה בבית ובכל יום לתרום כפי היכולת. ניתן לרכוש את הספר מזמור לאסף על מסכתות סוכה ביצה ראש השנה (330 לקחים ותפילות מתוך הגמרא) בטל הנ"ל, וכן תפילה לזכות להרגיש עריבות ומתיקות התורה. בבקשה להשאיר הודעה ברורה ומפורטת בתא הקולי. לשמיעת שיעורים מרתקים ומחזקים: 073-371-82-54 זהר הקדוש בגירסא: שלוחה 12. סיפורי צדיקים מאוד מחזקים בשלוחה 7. חיזוקים הנהגות ותפילות לבנות ישראל שלוחה 37. איך זוכים להרגיש עריבות ומתיקות התורה? שלוחה 4 שיעור 260.

תזכו לכל הברכות שבתורה.